

« Nader bij U, mijn God,
U naderbij.
Zij ook de weg daartoe,
een kruis voor mij ! »

†

Tot de rust die wij op aarde niet kennen werd
door de Heer vroegtijdig geroepen

M E V R O U W

Lucie, Irma GILLIS

echtgenote van de Heer
Gaston SLEEUWAGEN

geboren te Gijzenzele op 12 november 1926 en
er godvruchtig in de Heer ontslapen op 17
februari 1972, gesterkt met de H. Sakramenten
der zieken.

—
Ons mama is niet meer. Zij was 45 jaar. Al te
vroeg moeten wij haar missen. Wat wij zolang
gevreesd hadden, wat wij nooit konden noch
wildes geloven is nu de harde werkelijkheid
geworden. De enorme leegte in ons hart en
in ons huis door haar heengaan ontstaan is
een open wonde die zo moeilijk zal te ge-
nezen zijn. Meer dan ooit zullen wij nu aan-
voelen de onschatbare waarde van een wijze,
goede vrouw, een liefhebbende echtgenote,
een bezorgde moeder.

Ons Lucie, zij was voor ons de zoon in het
leven. Met haar blijde gulle lach, haar open-
hartig vrijmoedig woord, haar rake kwinksla-
gen, haar eenvoud, veroverde zij aller harten.
Zij was de bezorgde moeder : resoluut nam
zij de leiding in het bestuur van haar huis-
houden, en in de opbouw van hun zaak was
zij voor haar man de werkzame, verstandige
en onmisbare steun. Steeds stond zij trouw
aan zijn zijde.

Zij heeft tegenslag gehad in haar leven : het
lijden is haar deel geworden : de ene na de
andere kwamen de beproevingen op haar af.

Jarenlang heeft zij gestreden tegen de ziekte.
Zij hoopte tegen alle hoop in. Het viel haar
zo zwaar het laatste kruis te aanvaarden. Zij
maakte nog zoveel plannen, voor haar man,
voor haar lieve zoon Luc. Zij wist dat zij er
nog zo nodig was. En toch : als gelovige
christen vrouw aanvaardde zij kalm en gela-
ten het grote offer. « Als 't zo is, zoals Ons
Heer het wil », sprak zij.

Mijn beste man, en Luc mijn jongen, ik weet
dat mijn heengaan uw hart gebroken heeft.
Weest sterk. Gods Voorzienigheid is voor ons
mensen onbegrijpelijk, maar Hij weet wat er
best was voor mij. Gaat samen moedig verder
door het leven. Blijf geloven dat ik bij de
Heer uw steun en hulp blijf in dit leven van
lijden en strijden. « Ons leven wordt immers
niet weggenomen, het wordt in een nieuw
leven veranderd », zo spreekt ons Geloof.

Lieve moeder — zo zwaar beproefd in uw
oude dag — beste zusters, familie en mijn
liefhebbende schoonouders, uw onvermoei-
bare zorgen en uw liefde hebben mijn lijden
verlicht, niet genoeg kan ik u daarvoor dan-
ken. Blijven wij aan mekaar denken en me-
kaar steunen in onze gebeden.

— Dat onze lieve mama, Lucie nu voor altijd
gelukkig mag zijn, dat God haar moge op-
nemen in Zijn liefdevolle barmhartigheid,
wij bidden U, verhoor ons Heer.

— Dat haar man en haar jongen, haar familie
en allen die treuren om haar heengaan kracht
en sterkte vinden in hun christelijk Geloof,
wij bidden U, verhoor ons Heer.

—
De Families :

GILLIS, SLEEUWAGEN, LENAERT en
BRACKE,

**danken U voor de blijken van kristelijke
deelneming in hun rouw.**

—
Uitg. J. De Troyer, Gijzenzele.